

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada (Испания) на 18 декември 2008 г. — Carlos Sáez Sánchez y Patricia Rueda Vargas/ Junta de Andalucía y Manuel Jalón Morente и др.

(Дело С-563/08)

(2009/С 69/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada

Страни в главното производство

Ищец: Carlos Sáez Sánchez и Patricia Rueda Vargas

Ответник: Junta de Andalucía y Manuel Jalón Morente и др.

Преюдициален въпрос

Противоречат ли член 2.3 и член 2.4 от държавен закон 16/1997 от 25 април 1997 г. за фармацевтичните услуги, доколкото установяват териториални и демографски ограничения за откриването на аптеки, на член 43 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност поради това, че представляват система за ограничаване на броя на аптеките, която не е пропорционална и е дори контрапродуктивна спрямо целта за добро снабдяване с лекарствени продукти на въпросната територия?

Жалба, подадена на 18 декември 2008 г. от SGL Carbon AG срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 8 октомври 2008 г. по дело T-68/04, SGL Carbon AG/Комисия на Европейските общности

(Дело С-564/08 Р)

(2009/С 69/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: SGL Carbon AG (представители: M. Klusmann и K. Beckmann, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 8 октомври 2008 г. по дело T-68/04 (SGL Carbon AG/Комисия),
- да се намали по подходящ начин размерът на глобата, наложена на жалбоподателя в член 2 от обжалваното решение на Комисията от 3 декември 2003 г.,
- при условията на евентуалност, делото да се върне на Първоинстанционния съд за постановяване на ново решение,

— да се осъди ответникът по жалбата да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предмет на настоящата жалба е решението на Първоинстанционния съд, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу Решение 2004/420/ЕО на Комисията от 3 декември 2003 година във връзка с картел на пазара на продукти на основата на въглерод и графит с приложение в електричеството и механиката.

Жалбоподателят основава жалбата си на две правни основания, изведени съответно от нарушение на общностното право от Първоинстанционния съд и от процесуално нарушение.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид изложения от него довод в първоинстанционното производство относно погрешното включване на собствения оборот в пазарните обеми, използвани за определяне на началния размер на глобите. От друга страна, той оспорва непропорционалния характер от правна страна на началния размер, който му е бил наложен, като се позовава на нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и на принципа на пропорционалност, както и на нарушение на член 253 ЕО.

С второто си правно основание жалбоподателят изтъква грешка в преценката при определянето спрямо него на началния размер на глобата, която надхвърля обхвата на правото на преценка на Първоинстанционния съд. По този начин Първоинстанционният съд също нарушил принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност. Последният се отклонил от собствената си съдебна практика в ущърб на жалбоподателя, без да изложи правни мотиви във връзка с въпроса за допустимото определяне като фиксирана сума на глобите в зависимост от категориите пазарни дялове. Докато в предходни сходни решения във всеки случай Първоинстанционният съд счел за подходящи категориите пазарни дялове или „траншове“ в максимален размер от 5 %, в настоящия случай той се основал на категории пазарни дялове в размер от 10 %, което поставяло жалбоподателя в значително по-неблагоприятно положение в качеството му на предприятие, намиращо се на най-ниското ниво от своята категория.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Assen (Нидерландия) на 22 декември 2008 г. — 1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie 2. van Spijker Infrabouw BV 3. de Jonge Konstruktie BV/Provincie Drenthe

(Дело С-568/08)

(2009/С 69/39)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank Assen

Страни в главното производство

Ищец:

1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie
2. van Spijker Infrabouw BV
3. de Jonge Konstruktie BV

Отговорник: Provincie Drenthe

Преюдициални въпроси

1. а) Трябва ли член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграфи 1 и 6 от Директива 89/665/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби не са спазени, ако правната защита, която националният съд трябва да предостави, е усложнена от факта, че в система, в която както административните така и гражданските съдилища могат да са компетентни да приемат решение по един и същ въпрос и относно последиците на решението, може да се стигне до паралелно постановени противоречиви решения?
- б. Допустимо ли е в тази връзка да бъде наложено на административния съд ограничение да разглежда решението за възлагане на обществена поръчка и да се произнася по него, и при утвърдителен отговор, защо и/или при какви условия?
- в. Допустимо ли е в тази връзка Algemene wet bestuursrecht [Общ закон за административното право], който урежда по общ начин правото да се подаде жалба до административен съд, да изключи такава жалба, когато става въпрос за решение относно сключването на договор от страна на възлагащия орган с един от оферентите, и при утвърдителен отговор, защо и/или при какви условия?
- г. Има ли значение в тази връзка отговорът на въпрос 2?
2. а) Трябва ли член 1, параграфи 1 и 3, и член 2, параграфи 1 и 6 от Директива 89/665/ЕИО да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби не са спазвани, когато за получаване на бързо решение е на разположение само едно производство, за което е характерно, че е насочено към постановяване на административна мярка при крайна неотложност, че адвокатите нямат право да разменят писмени становища, че по принцип могат да се представят [само] писмени доказателства и че не се прилагат законовите правила относно доказването?
- б. При отрицателен отговор на горния въпрос, важи ли това също, когато съдебното решение не води до окончателно установяване на правните отношения и също така не е част от производство по постановяване на решение, което се ползва със сила на пресъдено нещо?
- в. Има ли значение дали съдебното решение обвързва само страните в производството, при положение че е възможно да има и други засегнати лица?
3. Съвместимо ли е с Директива 89/665/ЕИО съдия в производството „kort geding“ [обезпечително производство] да задължава възлагащия орган да приеме решение за възлагане, което в последващо производство по същество, да бъде счетено за несъвместимо с разпоредбите на европейското право относно възлагането на обществени поръчки?
4. а) При отрицателен отговор, трябва ли да се смята, че за това носи отговорност възлагащият орган, и ако да, в какъв смисъл?
  - а. Важи ли това също, когато отговорът на въпроса е утвърдителен?
  - б. Ако възлагащият трябва да поправи вредите, предоставя ли общностното право критериите, въз основа на които вредите трябва да бъдат установени и оценени, и при положителен отговор, кои са тези критерии?
  - в. Ако не може да бъде счетено, че възлагащият орган носи отговорност, позволява ли общностното право да се определи друго лице, което носи отговорност и на каква основа?
5. Ако съгласно националното право и/или въз основа на отговорите на предходните въпроси се окаже фактически невъзможно или прекомерно трудно да се ангажира отговорност как трябва в този случай да постъпи националният съд?

⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 22 декември 2008 г. — Internetportal und Marketing GmbH/Richard Schlicht

(Дело C-569/08)

(2009/C 69/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Internetportal und Marketing GmbH

Отговорник: Richard Schlicht